I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/847 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Μαΐου 2021

σχετικά με τη θέσπιση του προγράμματος «Fiscalis» για τη συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1286/2013

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 114 και 197,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το πρόγραμμα Fiscalis 2020, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) και εκτελείται από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και τις συνδεδεμένες χώρες, καθώς και τα πρόδρομα αυτού προγράμματα, συνέβαλαν σημαντικά στη διευκόλυνση και την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών αρχών εντός της Ένωσης. Η προστιθέμενη αξία των εν λόγω προγραμμάτων, μεταξύ άλλων όσον αφορά την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των κρατών μελών και των φορολογουμένων, έχει αναγνωριστεί από τις φορολογικές αρχές των συμμετεχουσών χωρών. Οι προκλήσεις για την επόμενη δεκαετία είναι δυνατό να αντιμετωπιστούν μόνο εάν τα κράτη μέλη βλέπουν πέρα από τα σύνορα της διοικητικής τους επικράτειας και συνεργάζονται εντατικά με τους ομολόγους τους.

(2) Το πρόγραμμα Fiscalis 2020 προσφέρει στα κράτη μέλη ένα ενωσιακό πλαίσιο για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων συνεργασίας. Το εν λόγω πλαίσιο είναι οικονομικά πιο αποδοτικό από το να διαμόρφωνε κάθε κράτος μέλος μεμονωμένα πλαίσια συνεργασίας σε διμερή ή πολυμερή βάση. Επομένως, είναι σκόπιμη η διασφάλιση της συνέχισης του προγράμματος Fiscalis 2020, με τη θέσπιση νέου προγράμματος στον ίδιο τομέα, του προγράμματος Fiscalis («πρόγραμμα»).

(3) Παρέχοντας πλαίσιο για δραστηριότητες το οποίο στηρίζει την εσωτερική αγορά, τονώνει την ανταγωνιστικότητα της Ένωσης και προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης και των κρατών μελών της, το πρόγραμμα αναμένεται να συμβάλλει: στη στήριξη της φορολογικής πολιτικής και στην εφαρμογή του φορολογικού δικαίου της Ένωσης· στην πρόληψη και καταπολέμηση της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής, του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και της διπλής μη φορολόγησης· στην πρόληψη και μείωση της γραφειοκρατίας για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις στις διασυνοριακές συναλλαγές· στη στήριξη δικαιότερων και αποτελεσματικότερων φορολογικών συστημάτων· στην πλήρη

([1]) ΕΕ C 62 της 15.2.2019, σ. 118.

([2]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 10ης Μαΐου 2021 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Μαΐου 2021 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τη βελτίωση της λειτουργίας των φορολογικών συστημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την περίοδο 2014-2020 (Fiscalis 2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1482/2007/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 25).

αξιοποίηση του δυναμικού της εσωτερικής αγοράς και στην τόνωση του θεμιτού ανταγωνισμού στην Ένωση· στη στήριξη κοινής ενωσιακής προσέγγισης σε διεθνή φόρουμ· στη στήριξη της δημιουργίας διοικητικών ικανοτήτων των φορολογικών αρχών, μεταξύ άλλων με τον εκσυγχρονισμό των τεχνικών υποβολής εκθέσεων και λογιστικού ελέγχου· καθώς και στη στήριξη της κατάρτισης του προσωπικού των φορολογικών αρχών.

(4) Ο παρών κανονισμός προβλέπει χρηματοδοτικό κονδύλιο για το πρόγραμμα, το οποίο αποτελεί το ποσό προνομιακής αναφοράς, κατά την έννοια του σημείου 18 της διοργανικής συμφωνίας της 16ης Δεκεμβρίου 2020 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση καθώς και τους νέους ιδίους πόρους, συμπεριλαμβανομένου ενός οδικού χάρτη για την εισαγωγή νέων ιδίων πόρων ([4]), για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά την ετήσια διαδικασία του προϋπολογισμού.

(5) Προκειμένου να στηριχθεί η διαδικασία προσχώρησης και σύνδεσης τρίτων χωρών, το πρόγραμμα θα πρέπει να είναι ανοικτό στη συμμετοχή προσχωρουσών χωρών και υποψήφιων χωρών, καθώς και των δυνάμει υποψηφίων και των χωρών εταίρων της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Θα ήταν δυνατό επίσης να είναι ανοικτό σε άλλες τρίτες χώρες, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σε ειδικές συμφωνίες μεταξύ της Ένωσης και των εν λόγω χωρών, οι οποίες καλύπτουν τη συμμετοχή τους σε οποιοδήποτε ενωσιακό πρόγραμμα.

(6) Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]) («δημοσιονομικός κανονισμός») εφαρμόζεται στο παρόν πρόγραμμα. Ο δημοσιονομικός κανονισμός θεσπίζει κανόνες για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης, μεταξύ των οποίων κανόνες για τις επιχορηγήσεις, τα βραβεία, τις προμήθειες, την έμμεση διαχείριση, τα χρηματοδοτικά μέσα, τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό, τη χρηματοδοτική συνδρομή και την αμοιβή εξωτερικών εμπειρογνωμόνων.

(7) Οι δράσεις βάσει του προγράμματος Fiscalis 2020 αποδείχθηκαν επαρκείς και θα πρέπει επομένως να διατηρηθούν. Για περισσότερη απλούστευση και ευελιξία στην εκτέλεση του προγράμματος ώστε να επιτευχθούν καλύτερα οι στόχοι του, ο καθορισμός των δράσεων θα πρέπει να γίνεται μόνο σε επίπεδο συνολικότερων κατηγοριών και να παρέχεται κατάλογος ενδεικτικών παραδειγμάτων συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, όπως συναντήσεις και παρεμφερείς ειδικές εκδηλώσεις, μεταξύ άλλων, παρουσία στα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών και συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες, διαρθρωμένη συνεργασία βάσει έργων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, κοινών ελέγχων και ανάπτυξης ικανοτήτων ΤΠ και πρόσβασης των φορολογικών αρχών σε διασυνδεδεμένα μητρώα. Οι δράσεις θα πρέπει επίσης να αποσκοπούν στην αντιμετώπιση θεμάτων προτεραιότητας, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος. Μέσω της συνεργασίας και της ανάπτυξης ικανοτήτων, το πρόγραμμα αναμένεται επίσης να προάγει και να στηρίζει την αφομοίωση και την αξιοποίηση της καινοτομίας με στόχο την περαιτέρω βελτίωση της ικανότητας υλοποίησης των βασικών προτεραιοτήτων στον τομέα της φορολογίας.

(8) Λόγω της συνεχούς αύξησης της κινητικότητας των φορολογούμενων, του αριθμού των διασυνοριακών συναλλαγών, της διεθνοποίησης των χρηματοδοτικών μέσων και κατά συνέπεια του αυξημένου κινδύνου φορολογικής απάτης, φοροδιαφυγής και επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, που όλα εκτείνονται κατά πολύ πέραν των συνόρων της Ένωσης, θα μπορούσαν να ενδιαφέρουν την Ένωση ή τα κράτη μέλη προσαρμογές ή επεκτάσεις των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων για τη συνεργασία με τρίτες χώρες μη συνδεδεμένες με το πρόγραμμα και διεθνείς οργανισμούς. Πιο συγκεκριμένα, τέτοιες προσαρμογές ή επεκτάσεις θα απέφευγαν τη γραφειοκρατική επιβάρυνση από την ανάπτυξη και λειτουργία δύο παρεμφερών ηλεκτρονικών συστημάτων για τις ενωσιακές και τις διεθνείς ανταλλαγές πληροφοριών. Ως εκ τούτου, όταν δικαιολογούνται επαρκώς, τέτοιες προσαρμογές ή επεκτάσεις θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος.

(9) Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας της παγκοσμιοποίησης και της σημασίας της καταπολέμησης της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, το πρόγραμμα θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα συμμετοχής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες κατά την έννοια του άρθρου 238 του δημοσιονομικού κανονισμού. εμπειρογνώμονες αυτοί θα πρέπει κατά κύριο λόγο να είναι εκπρόσωποι κρατικών αρχών, περιλαμβανομένων κρατικών αρχών μη συνδεδεμένων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών, καθώς και εκπρόσωποι διεθνών οργανισμών, οικονομικών φορέων και της κοινωνίας των πολιτών. Στο εν λόγω πλαίσιο, ως λιγότερο ανεπτυγμένη χώρα θα πρέπει να νοείται τρίτη χώρα ή έδαφος εκτός ΕΕ που είναι επιλέξιμο να λαμβάνει επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια, σύμφωνα με τον σχετικό κατάλογο που δημοσιοποιείται από την Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας του Οργανισμού

([4]) ΕΕ L 433Ι της 22.12.2020, σ. 28.

([5]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1).

Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και βασίζεται στον ορισμό των Ηνωμένων Εθνών για τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες. Η επιλογή των εμπειρογνωμόνων στις ομάδες εμπειρογνωμόνων θα πρέπει να βασίζεται στην απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2016, για τη θέσπιση οριζόντιων κανόνων σχετικά με τη δημιουργία και τη λειτουργία των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής. Όσον αφορά τους εμπειρογνώμονες που διορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα για να ενεργούν ανεξάρτητα για το δημόσιο συμφέρον, θα πρέπει να διασφαλίζεται από την Επιτροπή ότι οι εν λόγω εμπειρογνώμονες είναι αμερόληπτοι, ότι δεν βρίσκονται σε πιθανή σύγκρουση συμφερόντων με τις επαγγελματικές τους αρμοδιότητες και ότι οι πληροφορίες σχετικά με την επιλογή και τη συμμετοχή τους είναι διαθέσιμες στο κοινό.

(10) Σύμφωνα με τη δέσμευση της Επιτροπής για διασφάλιση της συνοχής και της απλούστευσης των προγραμμάτων χρηματοδότησης, η οποία περιλαμβάνεται στην ανακοίνωσή της, της 19ης Οκτωβρίου 2010, με τίτλο «Η επανεξέταση του προϋπολογισμού της ΕΕ», οι πόροι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται από κοινού με άλλα χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης, εάν οι δράσεις που προβλέπονται βάσει του προγράμματος επιδιώκουν στόχους κοινούς σε διάφορα χρηματοδοτικά μέσα, εξαιρουμένης της διπλής χρηματοδότησης. Οι δράσεις στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συνοχή στη χρήση των πόρων της Ένωσης για τη στήριξη της φορολογικής πολιτικής και των φορολογικών αρχών.

(11) Για λόγους οικονομικής αποδοτικότητας, το πρόγραμμα οφείλει να αξιοποιήσει τις πιθανές συνέργειες με άλλα ενωσιακά μέτρα σε συναφείς τομείς, όπως είναι το Πρόγραμμα «Τελωνεία» που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/444 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([6]), το Πρόγραμμα της Ένωσης για την καταπολέμηση της απάτης που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/785 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]), το πρόγραμμα για την ενιαία αγορά που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/690 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]), τον Μηχανισμό Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]) και το Μέσο τεχνικής υποστήριξης του κανονισμού (ΕΕ) 2012/240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]).

(12) Οι δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ) πρόκειται να απορροφήσουν το μεγαλύτερο μέρος του προϋπολογισμού του προγράμματος. Επομένως, ειδικές διατάξεις θα πρέπει να περιγράφουν τα κοινά και τα εθνικά στοιχεία των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων και να διακρίνουν μεταξύ αυτών. Επίσης, θα πρέπει να καθορίζονται με σαφήνεια τόσο το πεδίο εφαρμογής των δράσεων όσο και οι αρμοδιότητες της Επιτροπής και των κρατών μελών. Στο μέτρο του δυνατού, θα πρέπει να υπάρχει διαλειτουργικότητα μεταξύ των κοινών και εθνικών στοιχείων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων, καθώς και συνέργειες με άλλα ηλεκτρονικά συστήματα σχετικών προγραμμάτων της Ένωσης.

(13) Επί του παρόντος δεν προβλέπεται υποχρέωση κατάρτισης πολυετούς στρατηγικού σχεδίου για τη φορολογία για τη δημιουργία συνεκτικού και διαλειτουργικού ηλεκτρονικού περιβάλλοντος για τη φορολογία στην Ένωση. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων το είναι συνεκτικές και συντονισμένες, το πρόγραμμα θα πρέπει να προβλέπει την υποχρέωση κατάρτισης τέτοιου σχεδίου, ένα εργαλείο σχεδιασμού, το οποίο θα πρέπει να μην υπερβαίνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις σχετικές νομικές πράξεις της Ένωσης.

(14) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοστεί μέσω προγραμμάτων εργασίας. Λαμβανομένου υπόψη του μεσομακροπρόθεσμου χαρακτήρα των επιδιωκόμενων στόχων και βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί με το πέρασμα του χρόνου, θα πρέπει να είναι δυνατό τα προγράμματα εργασίας να καλύπτουν περισσότερα του ενός έτη. Με μετάβαση από τα ετήσια στα πολυετή προγράμματα εργασίας, καθένα εκ των οποίων δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 3 έτη, θα μειωθεί ο διοικητικός φόρτος τόσο για την Επιτροπή όσο και για τα κράτη μέλη.

([6]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/444 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2021, σχετικά με τη θέσπιση του προγράμματος «Τελωνεία» για τη συνεργασία στον τομέα των τελωνείων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1294/2013 (ΕΕ L 87 της 15.3.2021, σ. 1).

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/785 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2021, για τη θέσπιση του Προγράμματος της Ένωσης για την καταπολέμηση της απάτης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 250/2014 (ΕΕ L 172 της 17.5.2021, σ. 110).

([8]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/690 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 2021, για τη θέσπιση προγράμματος για την εσωτερική αγορά, την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων, τον τομέα των φυτών, των ζώων, των τροφίμων και των ζωοτροφών, και τις ευρωπαϊκές στατιστικές (πρόγραμμα για την ενιαία αγορά) και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 99/2013, (ΕΕ) αριθ. 1287/2013, (ΕΕ) αριθ. 254/2014 και (ΕΕ) αριθ. 652/2014 (ΕΕ L 153 της 3.5.2021, σ. 1).

([9]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2021, για τη θέσπιση του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΕΕ L 57 της 18.2.2021, σ. 17).

([10]) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2021, για τη θέσπιση του Μέσου Τεχνικής Υποστήριξης (ΕΕ L 57 της 18.2.2021, σ. 1).

(15) Για να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11]).

(16) Σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([12]), το παρόν πρόγραμμα θα πρέπει να αξιολογείται με βάση πληροφορίες που θα συλλέγονται σύμφωνα με ειδικές απαιτήσεις παρακολούθησης, ενώ παράλληλα θα αποφεύγεται ο διοικητικός φόρτος, ιδίως για τα κράτη μέλη, και η υπερβολική ρύθμιση. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει, αν χρειάζεται, να περιλαμβάνουν μετρήσιμους δείκτες ως βάση για την αξιολόγηση των επιπτώσεων που θα έχει το πρόγραμμα στην πράξη. Οι ενδιάμεσες και τελικές αξιολογήσεις, οι οποίες θα πρέπει να διενεργούνται το αργότερο τέσσερα έτη μετά την έναρξη της υλοποίησης και την ολοκλήρωση του προγράμματος αντίστοιχα, θα πρέπει να συμβάλλουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τα επόμενα πολυετή δημοσιονομικά πλαίσια. Οι ενδιάμεσες και τελικές αξιολογήσεις θα πρέπει επίσης να καλύπτουν τα εναπομένοντα εμπόδια για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος και να εισηγούνται βέλτιστες πρακτικές. Εκτός από τις ενδιάμεσες και τελικές αξιολογήσεις, στο πλαίσιο του συστήματος υποβολής εκθέσεων για τις επιδόσεις, θα πρέπει να εκδίδονται ετήσιες εκθέσεις προόδου για την παρακολούθηση της προόδου που σημειώνεται. Οι εκθέσεις αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνουν περίληψη των διδαγμάτων που έχουν αντληθεί και, κατά περίπτωση, των εμποδίων που ανέκυψαν, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του προγράμματος που έλαβαν χώρα κατά το εν λόγω έτος.

(17) Η Επιτροπή θα πρέπει να διοργανώνει τακτικά σεμινάρια των φορολογικών αρχών στα οποία εκπρόσωποι των δικαιούχων κρατών μελών συζητούν τα προβλήματα και προτείνουν πιθανές βελτιώσεις σχετικά με τους στόχους του προγράμματος, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών.

(18) Με στόχο την κατάλληλη προσαρμογή στις αλλαγές των προτεραιοτήτων φορολογικής πολιτικής, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), όσον αφορά την τροποποίηση του καταλόγου δεικτών μέτρησης της επίτευξης των ειδικών στόχων του προγράμματος και τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού με διατάξεις για τη θέσπιση πλαισίου παρακολούθησης και αξιολόγησης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, οι δε διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(19) Σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([13]) και τους κανονισμούς (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 ([14]), (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 ([15]) και (ΕΕ) 2017/1939 ([16]) του Συμβουλίου, τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης πρέπει να προστατεύονται μέσω αναλογικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων σχετικά με την πρόληψη, τον εντοπισμό, τη διόρθωση και τη διερεύνηση παρατυπιών, μεταξύ των οποίων απάτες, την ανάκτηση των απολεσθέντων, αχρεωστήτως καταβληθέντων ή μη ορθώς χρησιμοποιηθέντων κονδυλίων και, όταν χρειάζεται, την επιβολή διοικητικών κυρώσεων. Ειδικότερα, σύμφωνα με τους κανονισμούς (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 και (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) έχει την εξουσία να διενεργεί διοικητικές έρευνες, μεταξύ των οποίων και επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις, με στόχο να διαπιστωθεί αν υπήρξε απάτη, διαφθορά ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα σε

([11]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

([12]) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

([13]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

([14]) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312 της 23.12.1995, σ. 1).

([15]) Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

([16]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει την εξουσία, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 να διερευνά και να διώκει αξιόποινες πράξεις που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης κατά τα οριζόμενα στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([17]). Σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό, κάθε πρόσωπο ή οντότητα που είναι αποδέκτης κονδυλίων της Ένωσης υποχρεούται να συνεργάζεται πλήρως για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, να παρέχει τα αναγκαία δικαιώματα και πρόσβαση στην Επιτροπή, στην OLAF, στο Ελεγκτικό Συνέδριο και, όσον αφορά τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939, στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, και να διασφαλίζει ότι κάθε τρίτος που συμμετέχει στην εκτέλεση κονδυλίων της Ένωσης παρέχει ισοδύναμα δικαιώματα.

(20) Τρίτες χώρες που είναι μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) μπορούν να συμμετέχουν σε ενωσιακά προγράμματα στο πλαίσιο της συνεργασίας που εγκαθιδρύεται από τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ([18]), η οποία προβλέπει την υλοποίηση των προγραμμάτων με βάση απόφαση που λαμβάνεται βάσει της εν λόγω συμφωνίας. Τρίτες χώρες μπορούν επίσης να συμμετάσχουν βάσει άλλων νομικών πράξεων. Στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εισαχθεί ειδική διάταξη που θα υποχρεώνει τρίτες χώρες να παρέχουν στον αρμόδιο διατάκτη, στην OLAF και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, τα αναγκαία δικαιώματα και πρόσβαση, ώστε να ασκούν πλήρως τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

(21) Στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται οι οριζόντιοι δημοσιονομικοί κανόνες που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 322 ΣΛΕΕ. Οι εν λόγω κανόνες θεσπίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό και καθορίζουν ιδίως τη διαδικασία κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού μέσω επιχορηγήσεων, ανάθεσης συμβάσεων, βραβείων και έμμεσης εκτέλεσης, προβλέπουν δε ελέγχους της ευθύνης των οικονομικών φορέων. Οι κανόνες που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 322 ΣΛΕΕ αφορούν επίσης γενικό καθεστώς αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης.

(22) Τα είδη χρηματοδότησης και οι μέθοδοι εκτέλεσης στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επιλέγονται με βάση τη δυνατότητά τους να συμβάλουν στην επίτευξη των ειδικών στόχων των δράσεων και να αποφέρουν αποτελέσματα, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, του κόστους των ελέγχων, του διοικητικού φόρτου και του αναμενόμενου κινδύνου μη συμμόρφωσης. Η εν λόγω επιλογή θα πρέπει να περιλαμβάνει το ενδεχόμενο χρήσης εφάπαξ ποσών, κατ' αποκοπή συντελεστών χρηματοδότησης και μοναδιαίων δαπανών, καθώς και χρηματοδότησης που δεν συνδέεται με τις δαπάνες κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 125 παράγραφος 1 του δημοσιονομικού κανονισμού. Οι επιλέξιμες δαπάνες θα πρέπει να καθορίζονται ανάλογα με τη φύση των επιλέξιμων ενεργειών. Η κάλυψη των εξόδων μετακίνησης, καταλύματος και διαμονής των συμμετεχόντων στις συνεδριάσεις και συναφείς επί τούτου εκδηλώσεις και η κάλυψη του κόστους που συνδέεται με τη διοργάνωση εκδηλώσεων θα πρέπει να είναι υψίστης σημασίας, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η συμμετοχή των εθνικών εμπειρογνωμόνων και των φορολογικών αρχών σε κοινές δράσεις.

(23) Σύμφωνα με το άρθρο 193 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού, η επιχορήγηση δράσεων που έχουν ήδη αρχίσει επιτρέπεται μόνον στις περιπτώσεις που ο αιτών μπορεί να αποδείξει την ανάγκη έναρξης της δράσης πριν από την υπογραφή της συμφωνίας επιχορήγησης. Ωστόσο, οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης επιχορήγησης δεν είναι επιλέξιμες, με εξαίρεση δεόντως αιτιολογημένες εξαιρετικές περιπτώσεις. Προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε διαταραχή της ενωσιακής στήριξης που θα μπορούσε να είναι επιζήμια για τα συμφέροντα της Ένωσης, θα πρέπει να είναι δυνατόν να προβλέπεται στην απόφαση χρηματοδότησης, για περιορισμένο χρονικό διάστημα στην αρχή του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027, και μόνο σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η επιλεξιμότητα των δραστηριοτήτων και των δαπανών από την αρχή του οικονομικού έτους 2021, ακόμη και αν αυτές υλοποιήθηκαν και πραγματοποιήθηκαν πριν από την υποβολή της αίτησης επιχορήγησης.

(24) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(25) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 θα πρέπει, επομένως, να καταργηθεί.

(26) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια στην παροχή στήριξης στον σχετικό τομέα πολιτικής και να καταστεί δυνατή η έναρξη της υλοποίησης από την αρχή του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ επειγόντως και να εφαρμόζεται, με αναδρομική ισχύ, από την 1η Ιανουαρίου 2021,

([17]) Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29).

([18]) ΕΕ L 1 της 3.1.1994, σ. 3.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει το πρόγραμμα «Fiscalis» για τη συνεργασία στον τομέα της φορολογίας («το πρόγραμμα») για το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2021 ως την 31η Δεκεμβρίου 2027.

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους στόχους του προγράμματος, τον προϋπολογισμό του για την περίοδο 2021-2027, τις μορφές ενωσιακής χρηματοδότησης και τους κανόνες για την παροχή της εν λόγω χρηματοδότησης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «φορολογία»: ζητήματα, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού, της διαχείρισης, της επιβολής και της συμμόρφωσης, που αφορούν τους ακόλουθους φόρους και δασμούς:

   α) φόρο προστιθέμενης αξίας όπως προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου ([19])·

   β) ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα οινοπνευματώδη όπως προβλέπονται στην οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([20])·

   γ) ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα προϊόντα καπνού όπως προβλέπονται στην οδηγία 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου ([21])·

   δ) φόρους σε ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια όπως προβλέπονται στην οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου ([22])·

   ε) άλλους φόρους και δασμούς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου ([23]) εφόσον αφορούν την εσωτερική αγορά και τη διοικητική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών·

2) «φορολογικές αρχές»: δημόσιες αρχές και άλλοι φορείς που είναι αρμόδιοι για τη φορολογία ή για δραστηριότητες που έχουν σχέση με τη φορολογία·

3) «ευρωπαϊκό ηλεκτρονικό σύστημα»: ηλεκτρονικό σύστημα αναγκαίο για τη φορολογία και τη λειτουργία των φορολογικών αρχών.

Άρθρο 3

Στόχοι του προγράμματος

1. Οι γενικοί στόχοι του προγράμματος είναι η στήριξη των φορολογικών αρχών και η φορολογία προκειμένου να ενισχυθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, να ενδυναμωθεί η ανταγωνιστικότητα της Ένωσης και ο θεμιτός ανταγωνισμός στην Ένωση, να προστατευθούν τα των δημοσιονομικά και οικονομικά συμφερόντων της Ένωσης και των κρατών μελών της, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των συμφερόντων αυτών από τη φορολογική απάτη, τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή, και να βελτιωθεί η είσπραξη των φόρων.

([19]) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

([20]) Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 21).

([21]) Οδηγία 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (ΕΕ L 176 της 5.7.2011, σ. 24).

([22]) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).

([23]) Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ L 84 της 31.3.2010, σ. 1).

2. Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος είναι η στήριξη της φορολογικής πολιτικής και η εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη φορολογία· η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών αρχών, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής φορολογικών πληροφοριών· και η στήριξη της ανάπτυξης διοικητικών ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των δεξιοτήτων των υπαλλήλων και της ανάπτυξης και λειτουργίας ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων.

Άρθρο 4

Προϋπολογισμός

1. Το χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εκτέλεση του προγράμματος για το διάστημα 2021 – 2027 ανέρχεται σε 269 000 000 EUR σε τρέχουσες τιμές.

2. Το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί επίσης να καλύψει δαπάνες για δραστηριότητες προετοιμασίας, παρακολούθησης, ελέγχου, λογιστικού ελέγχου, αξιολόγησης και για άλλες δραστηριότητες διαχείρισης του προγράμματος και αξιολόγησης της επίτευξης των στόχων του. Επιπλέον, μπορεί να καλύψει δαπάνες για μελέτες, συνεδριάσεις εμπειρογνωμόνων, δράσεις πληροφόρησης και επικοινωνίας, στον βαθμό που αυτές είναι συναφείς με τους στόχους του προγράμματος, καθώς και δαπάνες που συνδέονται με δίκτυα τεχνολογίας πληροφοριών τα οποία επικεντρώνονται στην επεξεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των εταιρικών συστημάτων πληροφορικής και άλλων μέσων τεχνικής και διοικητικής βοήθειας που χρειάζεται σε σχέση με τη διαχείριση του προγράμματος.

Άρθρο 5

Τρίτες χώρες συνδεδεμένες με το πρόγραμμα

Η συμμετοχή στο πρόγραμμα είναι ανοιχτή στις ακόλουθες τρίτες χώρες:

α) υπό προσχώρηση χώρες, υποψήφιες χώρες και εν δυνάμει υποψήφιοι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους και προϋποθέσεις συμμετοχής τους στα προγράμματα της Ένωσης που καθορίζονται στις αντίστοιχες συμφωνίες-πλαίσια και τις αποφάσεις του συμβουλίου σύνδεσης, ή σε παρεμφερείς συμφωνίες, και σύμφωνα με τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στις συμφωνίες μεταξύ της Ένωσης και των εν λόγω χωρών·

β) χώρες που καλύπτονται από την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους και προϋποθέσεις συμμετοχής τους στα προγράμματα της Ένωσης που καθορίζονται στις αντίστοιχες συμφωνίες-πλαίσια και τις αποφάσεις του συμβουλίου σύνδεσης, ή σε παρεμφερείς συμφωνίες, και σύμφωνα με τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στις συμφωνίες μεταξύ της Ένωσης και των εν λόγω χωρών, υπό τον όρο ότι οι χώρες αυτές έχουν φθάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο προσέγγισης των σχετικών νομοθετικών διατάξεων και διοικητικών μεθόδων με εκείνες της Ένωσης·

γ) άλλες τρίτες χώρες, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην ειδική συμφωνία η οποία καλύπτει τη συμμετοχή της τρίτης χώρας σε οποιοδήποτε πρόγραμμα της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η συμφωνία αυτή:

   i) διασφαλίζει μια δίκαιη ισορροπία όσον αφορά τις συνεισφορές και τα οφέλη για την τρίτη χώρα που συμμετέχει στα ενωσιακά προγράμματα·

   ii) καθορίζει τους όρους συμμετοχής στα προγράμματα, συμπεριλαμβανομένου του υπολογισμού των χρηματικών συνεισφορών στα επιμέρους προγράμματα και στα διοικητικά τους έξοδα. ·

   iii) δεν εκχωρεί στην τρίτη χώρα καμία εξουσία λήψης απόφασης σχετικά με το πρόγραμμα·

   iv) κατοχυρώνει το δικαίωμα της Ένωσης να διασφαλίζει χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και να προστατεύει τα οικονομικά της συμφέροντα.

Οι συνεισφορές του ανωτέρω σημείου γ) ii) αποτελούν έσοδα για ειδικό προορισμό σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 5 του δημοσιονομικού κανονισμού

Άρθρο 6

Εκτέλεση και μορφές της ενωσιακής χρηματοδότησης

1. Το πρόγραμμα εκτελείται υπό άμεση διαχείριση σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό.

2. Το πρόγραμμα μπορεί να παρέχει χρηματοδότηση σε οποιαδήποτε από τις μορφές που καθορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό, ιδίως μέσω επιχορηγήσεων, βραβείων, προμηθειών και της επιστροφής εξόδων ταξιδίου και διαμονής που πραγματοποιούν εξωτερικοί εμπειρογνώμονες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Επιλεξιμότητα

Άρθρο 7

Επιλέξιμες δράσεις

1. Μόνο οι δράσεις που υλοποιούνται για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 3 είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση.

2. Στις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνονται οι εξής:

α) συναντήσεις και παρεμφερείς ειδικές εκδηλώσεις,

β) διαρθρωμένη συνεργασία βάσει έργων,

γ) δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων ΤΠ, ιδίως της ανάπτυξης και λειτουργίας ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων,

δ) δράσεις ανάπτυξης δεξιοτήτων των υπαλλήλων και άλλες δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων,

ε) υποστηρικτικές δράσεις και άλλες δράσεις όπως, μεταξύ άλλων:

i) η προετοιμασία μελετών και άλλου συναφούς γραπτού υλικού·

ii) δραστηριότητες καινοτομίας, ιδίως εξακριβώσεις εφικτότητας, πιλοτικά προγράμματα και πρωτοβουλίες πρωτοτυποποίησης·

iii) από κοινού ανάπτυξη δράσεων επικοινωνίας,

iv) κάθε άλλες συναφείς δράσεις που προβλέπονται στα προγράμματα εργασίας του άρθρου 13 και είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 3 ή στηρίζουν τους εν λόγω στόχους.

Το παράρτημα Ι περιλαμβάνει μη εξαντλητικό κατάλογο των δυνατών μορφών συναφών δράσεων του πρώτου εδαφίου στοιχεία α), β) και δ).

Το παράρτημα ΙΙΙ περιλαμβάνει μη εξαντλητικό κατάλογο των θεμάτων προτεραιότητας για τις δράσεις.

3. Δράσεις που συνίστανται στην ανάπτυξη και λειτουργία προσαρμογών ή επεκτάσεων των κοινών στοιχείων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων για συνεργασία με τρίτες χώρες μη συνδεδεμένες με το πρόγραμμα ή με διεθνείς οργανισμούς είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση όταν παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την Ένωση ή τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θεσπίζει τις αναγκαίες διοικητικές ρυθμίσεις, οι οποίες ενδέχεται να προβλέπουν χρηματοδοτική συνεισφορά από τους ενδιαφερόμενους τρίτους στις εν λόγω δράσεις.

4. Σε περίπτωση που δράση ανάπτυξης ικανοτήτων ΤΠ που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου αφορά την ανάπτυξη και λειτουργία ευρωπαϊκού ηλεκτρονικού συστήματος, μόνο οι δαπάνες που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 θα είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τις δαπάνες που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες οι οποίες τους ανατίθενται δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνωμόνων

1. Όταν είναι επωφελές για την ολοκλήρωση δράσης που υλοποιεί τους στόχους του προγράμματος κατά το άρθρο 3, εκπρόσωποι κρατικών αρχών, μεταξύ άλλων και από τρίτες χώρες μη συνδεδεμένες με το πρόγραμμα, περιλαμβανομένων των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, και, κατά περίπτωση, εκπρόσωποι διεθνών και άλλων σχετικών οργανισμών, εκπρόσωποι οικονομικών φορέων, εκπρόσωποι οργανώσεων που εκπροσωπούν τους οικονομικούς φορείς και εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών, μπορούν να συμμετάσχουν ως εξωτερικοί εμπειρογνώμονες στην εν λόγω δράση.

2. Τα έξοδα που πραγματοποιούν οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι επιλέξιμα για επιστροφή βάσει του προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 238 του δημοσιονομικού κανονισμού.

3. Οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, επιλέγονται από την Επιτροπή, μεταξύ άλλων από τους εμπειρογνώμονες που προτείνονται από τα κράτη μέλη, βάσει των δεξιοτήτων, της πείρας και των γνώσεών τους σε σχέση με τη συγκεκριμένη δράση, σε βάση ad hoc, βάσει των αναγκών.

Η Επιτροπή αξιολογεί, μεταξύ άλλων, την αμεροληψία των εν λόγω εξωτερικών εμπειρογνωμόνων και την απουσία σύγκρουσης συμφερόντων με τις επαγγελματικές τους ευθύνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επιχορηγήσεις

Άρθρο 9

Χορήγηση, συμπληρωματικότητα και συνδυασμένη χρηματοδότηση

1. Η διάθεση και η διαχείριση επιχορηγήσεων στο πλαίσιο του προγράμματος γίνονται σύμφωνα με τον τίτλο VIII του δημοσιονομικού κανονισμού.

2. Δράση η οποία έχει λάβει συνεισφορά από άλλο ενωσιακό πρόγραμμα μπορεί να λάβει επίσης συνεισφορά και από το παρόν πρόγραμμα, με την προϋπόθεση ότι οι διάφορες συνεισφορές δεν καλύπτουν τις ίδιες δαπάνες. Οι κανόνες κάθε συνεισφέροντος ενωσιακού προγράμματος ισχύουν για την αντίστοιχη συνεισφορά του στη δράση. Η σωρευτική χρηματοδότηση δεν υπερβαίνει τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες της δράσης και η στήριξη από διάφορα ενωσιακά προγράμματα είναι δυνατό να υπολογίζεται κατ' αναλογία, σύμφωνα με τα έγγραφα όπου καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τη στήριξη.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 195 πρώτο εδάφιο στοιχείο στ) του δημοσιονομικού κανονισμού, οι επιχορηγήσεις διατίθενται χωρίς πρόσκληση υποβολής προτάσεων σε περίπτωση που οι επιλέξιμες οντότητες είναι φορολογικές αρχές των κρατών μελών και τρίτων χωρών συνδεδεμένων με το πρόγραμμα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 του παρόντος κανονισμού.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 193 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) του δημοσιονομικού κανονισμού, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις που προσδιορίζονται στην απόφαση χρηματοδότησης και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, οι δραστηριότητες που υποστηρίζονται βάσει του παρόντος κανονισμού και οι υποκείμενες δαπάνες μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες από την 1η Ιανουαρίου 2021, ακόμη και αν υλοποιήθηκαν και πραγματοποιήθηκαν πριν από την υποβολή της αίτησης επιχορήγησης.

Άρθρο 10

Ποσοστά συγχρηματοδότησης

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 190 του δημοσιονομικού κανονισμού, το πρόγραμμα μπορεί να χρηματοδοτήσει έως και το 100 % των επιλέξιμων δαπανών μιας δράσης.

2. Στα πολυετή προγράμματα εργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 13 ορίζεται το εφαρμοστέο ποσοστό συγχρηματοδότησης όταν για τις δράσεις απαιτούνται επιχορηγήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ειδικές διατάξεις για τις δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων ΤΠ

Άρθρο 11

Αρμοδιότητες

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μεριμνούν από κοινού για την ανάπτυξη και λειτουργία, των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων που απαριθμούνται στο πολυετές στρατηγικό σχέδιο για τη φορολογία το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 12 («ΠΣΣ-Φ»), συμπεριλαμβανομένων του σχεδιασμού, των προδιαγραφών, των δοκιμών συμμόρφωσης, της εγκατάστασης, της συντήρησης, της εξέλιξης, της ασφάλειας, της διασφάλισης ποιότητας και του ελέγχου ποιότητας των εν λόγω συστημάτων.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ιδίως για τα εξής:

α) την ανάπτυξη και λειτουργία των κοινών στοιχείων που ορίζονται βάσει του ΠΣΣ-Φ,

β) τον γενικό συντονισμό της ανάπτυξης και λειτουργίας ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων με στόχο τη λειτουργικότητα, τη διασυνδεσιμότητα και τη συνεχή βελτίωσή τους, καθώς και τη συγχρονισμένη υλοποίησή τους,

γ) τον συντονισμό ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων σε ενωσιακό επίπεδο, με στόχο την προώθηση και την υλοποίησή τους σε εθνικό επίπεδο,

δ) τον συντονισμό της ανάπτυξης και λειτουργίας ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων όσον αφορά την αλληλεπίδρασή τους με τρίτους, εξαιρουμένων των δράσεων που προορίζονται για την κάλυψη των εθνικών απαιτήσεων,

ε) τον συντονισμό των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων με άλλες συναφείς δράσεις που αφορούν την ηλεκτρονική διακυβέρνηση σε ενωσιακό επίπεδο.

3. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ιδίως για τα εξής:

α) την ανάπτυξη και λειτουργία των εθνικών στοιχείων που ορίζονται βάσει του ΠΣΣ-Φ,

β) τον συντονισμό της ανάπτυξης και λειτουργίας των εθνικών στοιχείων ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων σε εθνικό επίπεδο,

γ) τον συντονισμό των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων με άλλες συναφείς δράσεις σε εθνικό επίπεδο που αφορούν την ηλεκτρονική διακυβέρνηση,

δ) την τακτική διαβίβαση στην Επιτροπή πληροφοριών σχετικών με τα μέτρα που έχει λάβει προκειμένου οι αρχές και οι οικονομικοί φορείς του να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν πλήρως τα ευρωπαϊκά ηλεκτρονικά συστήματα,

ε) την υλοποίηση ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων σε εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 12

Πολυετές στρατηγικό σχέδιο για τη φορολογία

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη καταρτίζουν και αναπροσαρμόζουν ένα πολυετές στρατηγικό σχέδιο για τη φορολογία (ΠΣΣ-Φ). Το ΠΣΣ-Φ ευθυγραμμίζεται με τις σχετικές νομικές πράξεις της Ένωσης. Απαριθμεί όλα τα καθήκοντα που σχετίζονται με την ανάπτυξη και λειτουργία ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων και ταξινομεί κάθε ευρωπαϊκό ηλεκτρονικό σύστημα, ή τμήμα αυτού ως:

α) κοινό στοιχείο, το οποίο νοείται ως στοιχείο των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων που αναπτύσσεται σε ενωσιακό επίπεδο, το οποίο είναι διαθέσιμο σε όλα τα κράτη μέλη ή έχει προσδιοριστεί από την Επιτροπή ως κοινό για λόγους αποδοτικότητας, ασφάλειας και εξορθολογισμού·

β) εθνικό στοιχείο, το οποίο νοείται ως στοιχείο των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων που αναπτύσσεται σε εθνικό επίπεδο, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος που το δημιούργησε ή συνέβαλε στην από κοινού δημιουργία του· ή

γ) συνδυασμός των στοιχείων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

2. Το ΠΣΣ-Φ καλύπτει επίσης δράσεις καινοτομίας και πιλοτικές δράσεις, καθώς και τις μεθοδολογίες και τα εργαλεία υποστήριξης που σχετίζονται με τα ευρωπαϊκά ηλεκτρονικά συστήματα.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την ολοκλήρωση καθενός από τα καθήκοντα που τους ανατίθενται βάσει του ΠΣΣ-Φ. Επίσης, υποβάλλουν τακτικά εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο των καθηκόντων τους.

4. Το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις προόδου σχετικά με την υλοποίηση του ΠΣΣ-Φ, κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Οι εν λόγω ετήσιες εκθέσεις βασίζονται σε προκαθορισμένο μορφότυπο.

5. Το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου κάθε έτους, η Επιτροπή συντάσσει συγκεφαλαιωτική έκθεση, με βάση τις ετήσιες εκθέσεις της παραγράφου 4, όπου αξιολογείται η πρόοδος που σημειώθηκε από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη όσον αφορά την υλοποίηση του ΠΣΣ-Φ, και δημοσιοποιεί την εν λόγω έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Προγραμματισμός, παρακολούθηση, αξιολόγηση και έλεγχος

Άρθρο 13

Πρόγραμμα εργασίας

1. Το πρόγραμμα εκτελείται μέσω των πολυετών προγραμμάτων εργασίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 110 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού.

2. Τα πολυετή προγράμματα εργασίας εγκρίνονται από την Επιτροπή με εκτελεστικές πράξεις. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Παρακολούθηση και εκθέσεις

1. Στο παράρτημα ΙΙ ορίζονται οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου του προγράμματος ως προς την επίτευξη των ειδικών στόχων του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική αξιολόγηση της προόδου του προγράμματος όσον αφορά την επίτευξη των στόχων του, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 17, για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ, προκειμένου αν χρειαστεί να αναθεωρήσει ή να συμπληρώσει τους δείκτες όταν κρίνεται αναγκαίο, και για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού με διατάξεις σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου παρακολούθησης και αξιολόγησης.

3. Το σύστημα υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις επιδόσεις εξασφαλίζει ότι τα δεδομένα για την παρακολούθηση της υλοποίησης και των σχετικών αποτελεσμάτων του προγράμματος συλλέγονται αποτελεσματικά, αποδοτικά και έγκαιρα. Για τον εν λόγω σκοπό, επιβάλλονται στους αποδέκτες των ενωσιακών πόρων αναλογικές απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων.

Άρθρο 15

Αξιολόγηση

1. Οι αξιολογήσεις του προγράμματος τροφοδοτούν εγκαίρως με στοιχεία τη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων.

2. Εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες επαρκείς πληροφορίες για την εκτέλεση του προγράμματος, αλλά το αργότερο τέσσερα έτη από την έναρξη της εκτέλεσης του προγράμματος, η Επιτροπή διενεργεί ενδιάμεση αξιολόγηση του προγράμματος.

3. Αφού ολοκληρωθεί η εκτέλεση του προγράμματος, αλλά το αργότερο τέσσερα έτη ύστερα από τη λήξη της περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή προβαίνει σε τελική αξιολόγηση του προγράμματος.

4. Η Επιτροπή ανακοινώνει τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων και τελικών αξιολογήσεων, συμπεριλαμβανομένων των παρατηρήσεών της, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 16

Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

Όταν τρίτη χώρα συμμετέχει στο πρόγραμμα μέσω απόφασης που εκδίδεται δυνάμει διεθνούς συμφωνίας ή βάσει οποιασδήποτε άλλης νομικής πράξης, η τρίτη χώρα παρέχει τα αναγκαία δικαιώματα και την απαιτούμενη πρόσβαση στον αρμόδιο διατάκτη, στην OLAF και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ώστε να είναι σε θέση να ασκούν πλήρως τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους. Ως προς την OLAF, τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν το δικαίωμα διενέργειας ερευνών, μεταξύ άλλων και με επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Άσκηση της εξουσιοδότησης και διαδικασία επιτροπής

Άρθρο 17

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2028.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2, τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει η προθεσμία αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 18

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή καλούμενη «επιτροπή του προγράμματος Fiscalis». Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Ενημέρωση, επικοινωνία και δημοσιότητα

Άρθρο 19

Πληροφόρηση, επικοινωνία και δημοσιότητα

1. Οι αποδέκτες ενωσιακής χρηματοδότησης μνημονεύουν ρητώς την προέλευση των εν λόγω κονδυλίων και εξασφαλίζουν την προβολή της ενωσιακής χρηματοδότησης, ιδίως κατά την προώθηση των δράσεων και των αποτελεσμάτων τους, παρέχοντας συνεκτική, αποτελεσματική και αναλογική στοχευμένη πληροφόρηση σε πολλαπλά ακροατήρια, συμπεριλαμβανομένων των μέσων ενημέρωσης και του κοινού.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε ενέργειες πληροφόρησης και επικοινωνίας σχετικά με το πρόγραμμα, σχετικά με δράσεις που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει του προγράμματος και σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται. Οι χρηματοδοτικοί πόροι που διατίθενται στο πρόγραμμα συμβάλλουν επίσης στην προβολή των πολιτικών προτεραιοτήτων της Ένωσης, στον βαθμό που οι εν λόγω προτεραιότητες είναι συναφείς με τους στόχους του άρθρου 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 20

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Άρθρο 21

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη συνέχιση ή την τροποποίηση των δράσεων που έχουν αναληφθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 που εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις εν λόγω δράσεις μέχρι τη λήξη τους.

2. Τα χρηματοδοτικά κονδύλια για το πρόγραμμα μπορούν επίσης να καλύπτουν τις δαπάνες τεχνικής και διοικητικής συνδρομής που είναι αναγκαίες για να εξασφαλιστεί η μετάβαση μεταξύ του προγράμματος και των μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1286/2013.

3. Αν κριθεί αναγκαίο, μπορούν να εγγραφούν στον προϋπολογισμό της ΕΕ πιστώσεις για την περίοδο πέραν του 2027 με σκοπό την κάλυψη των δαπανών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, προκειμένου να καταστεί εφικτή η διαχείριση των δράσεων που δεν θα έχουν ολοκληρωθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2027.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2021.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Μαΐου 2021.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Η Πρόεδρος*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΗ ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΥΝΑΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΠΡΩΤΟ ΕΔΑΦΙΟ ΣΤΟΙΧΕΙΑ α), β) ΚΑΙ δ)

Οι δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και δ) μπορούν να πάρουν, μεταξύ άλλων, τις εξής μορφές:

1) όσον αφορά τις συναντήσεις και τις παρεμφερείς ειδικές εκδηλώσεις:

   — σεμινάρια και εργαστήρια, στα οποία παρίστανται εν γένει συμμετέχοντες από όλες τις συμμετέχουσες χώρες, όπου πραγματοποιούνται παρουσιάσεις και οι συμμετέχοντες επιδίδονται σε εκτεταμένες συζητήσεις και δραστηριότητες σχετικά με συγκεκριμένο θέμα,

   — επισκέψεις εργασίας, που διοργανώνονται με σκοπό να παρασχεθεί στους υπαλλήλους η δυνατότητα να αποκτήσουν ή να αυξήσουν την εμπειρογνωμοσύνη ή τις γνώσεις τους όσον αφορά τη φορολογική πολιτική,

   — παρουσία στα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών και συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες·

2) όσον αφορά τη διαρθρωμένη συνεργασία στη βάση έργων:

   — ομάδες έργου, η οποίες απαρτίζονται κατά κανόνα από αντιπροσώπους περιορισμένου αριθμού συμμετεχουσών χωρών και λειτουργούν για περιορισμένο χρονικό διάστημα για την επιδίωξη προκαθορισμένου στόχου με συγκεκριμένο αποτέλεσμα, συμπεριλαμβανομένου του συντονισμού ή της συγκριτικής ανάλυσης,

   — ειδικές ομάδες, ήτοι διαρθρωμένες μορφές συνεργασίας, με μόνιμο ή μη χαρακτήρα και στις οποίες αξιοποιείται η ομαδική εμπειρογνωμοσύνη για την άσκηση καθηκόντων σε συγκεκριμένους τομείς ή για την εκτέλεση επιχειρησιακών δραστηριοτήτων, ενδεχομένως με τη στήριξη διαδικτυακών υπηρεσιών συνεργασίας, διοικητικής βοήθειας και διευκολύνσεων υποδομών και εξοπλισμού,

   — πολυμερής ή ταυτόχρονος έλεγχος, που συνίσταται στον συντονισμένο έλεγχο της φορολογικής κατάστασης ενός ή περισσότερων σχετιζόμενων υποκειμένων στον φόρο και ο οποίος οργανώνεται από δύο ή περισσότερες συμμετέχουσες χώρες με κοινά ή συμπληρωματικά συμφέροντα, και περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο κράτη μέλη,

   — κοινοί λογιστικοί έλεγχοι, που συνίστανται στον διοικητικό έλεγχο της φορολογικής κατάστασης ενός ή περισσότερων σχετιζόμενων υποκειμένων στον φόρο από μία μόνο ομάδα ελέγχου που συγκροτείται από δύο ή περισσότερες συμμετέχουσες χώρες με κοινά ή συμπληρωματικά συμφέροντα και περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο κράτη μέλη,

   — οποιαδήποτε άλλη μορφή διοικητικής συνεργασίας που καθορίζεται με τους κανονισμούς (ΕΕ) αριθ. 904/2010 [1] ή (ΕΕ) αριθ. 389/2012 του Συμβουλίου [2] ή τις οδηγίες 2010/24/ΕΕ ή 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου [3]·

3) όσον αφορά τις δράσεις ανάπτυξης δεξιοτήτων των υπαλλήλων και τις άλλες δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων:

   — κοινή εκπαίδευση ή ανάπτυξη ηλεκτρονικής μάθησης για τη στήριξη των αναγκαίων επαγγελματικών δεξιοτήτων και γνώσεων οι οποίες σχετίζονται με τη φορολογία,

   — τεχνική υποστήριξη με στόχο τη βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών, την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας και τη βελτίωση της λειτουργίας και των εργασιών των φορολογικών διοικήσεων μέσω της καθιέρωσης και ανταλλαγής ορθών πρακτικών.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 268 της 12.10.2010, σ. 1).

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 389/2012 του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2012, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2073/2004 (ΕΕ L 121 της 8.5.2012, σ. 1).

[3] Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΔΕΙΚΤΕΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

Για την κατάρτιση εκθέσεων προόδου του προγράμματος προς τους ειδικούς στόχους του άρθρου 3 παράγραφος 2, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι δείκτες:

Α. Ανάπτυξη ικανοτήτων (όσον αφορά τη διοίκηση, τους υπαλλήλους και τις ΤΠ):

1) ο δείκτης εφαρμογής και υλοποίησης της νομοθεσίας και πολιτικής της Ένωσης (ο αριθμός των δράσεων βάσει του προγράμματος που οργανώνονται στο πλαίσιο της εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου και της σχετικής με τη φορολογία πολιτικής και ο αριθμός των συστάσεων που εκδίδονται μετά τις δράσεις αυτές)·

2) ο δείκτης μάθησης (ο αριθμός των ενοτήτων ηλεκτρονικής μάθησης που χρησιμοποιήθηκαν, ο αριθμός των υπαλλήλων που εκπαιδεύτηκαν και η βαθμολόγηση της ποιότητας από τους συμμετέχοντες)·

3) η διαθεσιμότητα των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών συστημάτων (σε ποσοστό του χρόνου)·

4) η διαθεσιμότητα του κοινού δικτύου επικοινωνίας (σε ποσοστό του χρόνου)·

5) δείκτης απλουστευμένων διαδικασιών ΤΠ για τις φορολογικές αρχές και τους οικονομικούς φορείς (ο αριθμός των εγγεγραμμένων οικονομικών φορέων, οι αριθμοί αιτήσεων και ο αριθμός των διαβουλεύσεων στα διάφορα ηλεκτρονικά συστήματα που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα)·

Β. Ανταλλαγή γνώσεων και δικτύωση:

6) ο δείκτης αξιοπιστίας της συνεργασίας (ο βαθμός δικτύωσης που επιτεύχθηκε, ο αριθμός των διά ζώσης συναντήσεων και ο αριθμός των ομάδων διαδικτυακής συνεργασίας)·

7) ο δείκτης βέλτιστων πρακτικών και κατευθυντήριων γραμμών (ο αριθμός των δράσεων στο πλαίσιο του προγράμματος που οργανώνονται στον συγκεκριμένο τομέα και το ποσοστό των φορολογικών αρχών που αξιοποίησαν εργασιακή πρακτική/κατευθυντήριες γραμμές που αναπτύχθηκαν με τη στήριξη του προγράμματος).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΜΗ ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7

Σύμφωνα με τον ειδικό και τον γενικό στόχο του προγράμματος, οι δράσεις του άρθρου 7 μπορούν να εστιάζουν, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα θέματα προτεραιότητας:

1) στήριξη της εφαρμογής της σχετικής με τη φορολογία νομοθεσίας της, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης του προσωπικού σε σχέση με το θέμα αυτό, και συμβολή στον εντοπισμό πιθανών τρόπων βελτίωσης της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών αρχών συμπεριλαμβανομένης της συνδρομής προς ανάκτηση φορολογικών οφειλών·

2) στήριξη της αποτελεσματικής ανταλλαγής πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των ομαδικών αιτημάτων, της ανάπτυξης τυποποιημένων μορφοτύπων ΤΠ, της πρόσβασης των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες σχετικά με την πραγματική κυριότητα και της βελτίωσης της χρήσης των πληροφοριών που λαμβάνονται·

3) στήριξης της αποτελεσματικής λειτουργίας των μηχανισμών διοικητικής συνεργασίας και ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των φορολογικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των βέλτιστων πρακτικών για την ανάκτηση φορολογικών οφειλών·

4) στήριξη της ψηφιοποίησης και της επικαιροποίησης των μεθοδολογιών στις φορολογικές αρχές·

5) στήριξη της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας.